

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og S. Van Overmeire, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Ved søgsmålet anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af:

- Rådets afgørelse (FUSP) 2021/142 af 5. februar 2021 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2020/1132 (EUT 2021, L 43, s. 14)
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/138 af 5. februar 2021 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2020/1128 (EUT 2021, L 43, s. 1)
- Rådets afgørelse (FUSP) 2021/1192 af 19. juli 2021 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2021/142 (EUT 2021, L 258, s. 42)
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/1188 af 19. juli 2021 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2021/138 (EUT 2021, L 258, s. 14)
- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/152 af 3. februar 2022 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2021/1192 (EUT 2022, L 25, s. 13)
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/147 af 3. februar 2022 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2021/1188 (EUT 2022, L 25, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 217 af 7.6.2021.

Rettens dom af 14. december 2022 — SU mod EIOPA

(Sag T-296/21) (¹)

(Personalesag – midlertidigt ansatte – tidsbegrænset kontrakt – afslag på forlængelse – procedure for forlængelse – hensyntagen til bedømmelsesrapporterne – bedømmelsesrapport, der ikke er færdiggjort – ansvar – økonomisk tab – fortabelse af mulighed – ikke-økonomisk tab – fuld prøvelsesret – opfyldelse af en dom afsagt af Retten)

(2023/C 63/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SU (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (ved C. Coucke og E. Karatza, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Med sit søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF har sagsøgeren, SU, nedlagt påstand dels om annullation af den afgørelse, der blev truffet af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordningers (EIOPA) den 15. juli 2020, hvorved EIOPA ikke forlængede sagsøgerens kontrakt, og om fornødent af afgørelsen af 11. februar 2021, hvorved EIOPA afslog hendes klage, dels om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som hun angiveligt har lidt som følge heraf.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (EIOPA) den 15. juli 2020 om ikke at forlænge SU's kontrakt som midlertidigt ansat annulleres.
- 2) EIOPA's afgørelse af 11. februar 2021 om afslag på SU's klage annulleres.
- 3) EIOPA betaler 10 000 EUR i erstatning for det økonomiske tab, som SU har lidt.
- 4) EIOPA betaler 5 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som SU har lidt.
- 5) I øvrigt frifindes EIOPA.
- 6) EIOPA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 320 af 9.8.2021.

Rettens dom af 14. december 2022 — SY mod Kommissionen

(Sag T-312/21) (¹)

(Personalesag – ansættelse – meddelelse om udvælgelsesprøve – almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/374/19 – afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøven – annullationssøgsmål – ændring af meddelelsen om udvælgelsesprøven efter den delvise afholdelse af adgangsprøverne – manglende retsgrundlag – berettiget forventning – retssikkerhed – force majeure – ligebehandling – indrømmelse af særlige hensyn – tilrettelæggelse af prøverne på afstand – høj beståelsesprocent for interne ansøgere – passivitetssøgsmål)

(2023/C 63/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: SY (ved advokat T. Walberer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Hohenecker, T. Lilamand og D. Milanowska som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren, SY, har med sit søgsmål, der er støttet på artikel 270 TEUF og artikel 91 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), i det væsentlige nedlagt påstand om, for det første, annullation af tillægget til meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/374/19 (EUT 2020, C 374 A, s. 3), som ændrede de nærmere retningslinjer for prøverne i denne udvælgelsesprøve som følge af udbruddet af covid-19, af Europa-Kommissionens indkaldelse af 20. november 2020 til at gennemføre en prøve, af den reserveliste, der blev opstillet efter den nævnte udvælgelsesprøve inden for området konkurrenceret, af afgørelserne vedrørende ansættelse af ansøgere foretaget på grundlag af denne reserveliste og af udvælgelseskomitéens afgørelse efter fornyet prøvelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten. Sagsøgeren har, for det andet, subsidiært nedlagt påstand om, at det i den dom, der skal afsiges, præciseres, hvilke konkrete krav Kommissionen skal iagttage for at genoprette den retsstilling, som han befandt sig i forud for den af den nævnte udvælgelseskomité begåede ulovlighed, med henblik på at gøre det muligt for udvælgelseskomitéen at opføre hans navn på reservelisten. For det tredje har sagsøgeren nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat artikel 265 TEUF, idet Kommissionen ikke har tilsendt ham en afgørelse vedrørende hans administrative klage af 17. januar 2021.